

drift paa mange Punkter behøver Modifikation, i den ene eller den anden Retning. Det vil altid være saaledes, at man ikke vil kunne slaa en Driftsplan fast, som ikke efter nogen Tid vil behøve Modifikation, enten at udvides eller, hvad jeg tror, vi for Tiden nærmest trænge til, at indskrænktes. Jeg tror, at vi med vor Jernbane-drift trænge til at komme ind i et Spor, som er noget mere økonomisk end det nuværende. Jeg siger altsaa, at den Smule Ulempe, et saadant Arrangement som det, vi tillade os at foreslaa, vil medføre, staar i ingen som helst rimelig Sammenligning med det Beløb, der simpelthen som Rente vil spares; Rente af den Kapital, vi foreslaa at formindste Anlægssummen med. Med disse Par Bemærkninger skal jeg foreløbig tillade mig at anbefale Vædringsforslaget til den høitærede Minister og ærede Medlemmer. Maaske jeg dog endnu maa tilføie en lille Bemærkning om Vædringsforslaget til § 5. Det er, saa vidt jeg skjønner, en ligefrem Følge af, at et andet Lovforslag, hvortil dette Lovforslag er knyttet, har faaet en anden Titel.

Tauber: Det er næsten velgjørende i Sammenligning med de foregaaende Dages Forhandling om Slagelse—Næstvedbanen, at vi nu virkelig komme til at tale om denne Bane. For en Del kan man vel sige, at 2den Behandling dreiede sig om Realiteten, men hvad man kan kalde Bane-Storpolitisk spillede dog Hovedrollen og optog det Meste af Tiden. Resultatet af 2den Behandling af dette Lovforslag i Forbindelse med det Lovforslag, hvortil det er knyttet, blev jo det, at begge disse to Love, begge disse to Baner, ere blevne lige stillede med Hensyn til Bilkaaret for deres Anlæg. De ere blevne knyttede sammen saaledes, at det ene kan ikke udfomme uden det andet, og deraf er det en Følge, at man, naar man vil stille Vædringsforslag til det ene af disse Lovforslag, ogsaa maa have det andet for Die og søge at stille Vædringsforslagene saaledes, at de komme til at passe saa vel paa det ene som paa det andet Forslag. Det er det, som 16 Medlemmer, paa hvis Vegne jeg i dette Øieblik har Ordet, har tilladt sig at gjøre ved Vædringsforslagene under Nrne. 2, 3 og 4. Ved 2den Behandling blev der vedtaget Afgiftsfrihed for Løgstørbanen, og Afgiftsfriheden for Slagelsebanen blev bibeholdt. Det er aabenbart efter den høitærede Ministers Udtalelse, at dette Standpunkt, Afgiftsfrihed for begge Baner, ikke kan bevares, dersom Baneanlægene skulle gennemføres. Spørgsmaalet vil da være, hvor stort et Tilskud man maa

foreslaa, og paa hvilken Maade Tilskudet bør sættes. Da det, som den høitærede Regering havde forlangt til begge Baner, tilsammen udgjorde 50,000 Kr. pr. Banemil, saa kan man fra dette Things Side ikke let falde paa at foreslaa mere end 25,000 Kr. pr. Banemil for hver Bane, og det er derfor, at de nævnte 16 Medlemmer have opstillet dette som deres Hovedforslag. Jeg antager ikke, efter den Stilling, Ministeren har indtaget hidtil, og efter den Stilling, Landstinget har indtaget til begge disse Forslag, at Regeringen eller Landstinget ville kunne have Noget imod at gaa ind paa et Tilskud af denne Størrelse, hvorved begge Banerne blive anlagte og Statskassen faar omtrentlig, i alt Fald paa en Ubetydelighed nær, det samme Beløb, som den vilde have faaet efter det Forslag, som kom til os fra Landstinget med Regeringens Tilslutning. Hvad Slagelse—Næstved Banen angaar er jo i denne Lov lige som i den anden Lov Banens Anlæg gjort afhængigt af, at de paagjældende Kommuner, som her blive Slagelse Amts Kommuner i Forbindelse med Slagelse, Næstved og Skjelsjør Kommuner, give deres Samtykke til, at Jernbaneanlægget kommer til Udførelse paa de omhandlede Betingelser og erklære sig villige til at paatage sig det Bidrag, der efter forudgaaende Forhandling med Indenrigsministeriet fastsættes for disse Kommuner. Man vil altsaa heller ikke fra de paagjældende Kommuner Side kunne beklage sig over, at der sættes et saadant Tilskud. Det beror paa dem selv, om de ville have Banen med Tilskud, eller om de ikke ville have Banen, paa samme Maade som det for Løgstørs Banens Vedkommende beror paa de paagjældende Amtskommuner og Kjøbstadkommuner Samtykke og Erklæring, hvorvidt de ville have en Løgstør Bane med Tilskud, eller om de ingen Bane ville have. Ogsaa i denne Henseende foreslaas der altsaa Digestilling. Jeg skal angaaende dette Vædringsforslag indskrænke mig til disse Bemærkninger. Nu er der fra forskellige Medlemmers Side stillet Vædringsforslag om andre Beløb og en anden Maade at fastsætte Bidragene paa. Jeg skal af disse Forslag kun omtale det ene, som jeg har stillet. Jeg anser det for mit personlige Vedkommende som principrigtigere, at man, naar der som her saavel ved Løgstør Banen som ved Slagelse—Næstved Banen er Tale om Anlæg, af hvilke den ene Del kan betragtes mere som en Hovedbane, som, hvad jeg under anden Behandling tillod mig at kalde en Anderrangs Stammbane, og den anden Del kan betragtes som en Sidebane — naar Anlægene ere af denne Be-